

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. v právní věci žalobce: **O2 Czech Republic a.s.**, se sídlem Praha 4, Za Brumlovkou 266/2, zastoupený JUDr. Petrem Přecechtělem, advokátem, BBH, advokátní kancelář, s.r.o., se sídlem Praha 1, Klimentská 1207/10, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, tř. Kpt. Jaroše 7, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

t a k t o :

I. **Postup** žalovaného při vyřizování žádosti společnosti Vodafone Czech Republic a.s., IČO 25788001, se sídlem nám. Junkových 2808/2, Praha 5, o nahlížení do spisu sp. zn. S109/2011/DP, ze dne 8.6.2015 **je nezákonný.**

II. Žalovanému **se zakazuje**, aby vedl správní řízení sp. zn. V0140/2015/NH o žádosti společnosti Vodafone Czech Republic a.s., IČO 25788001, se sídlem nám. Junkových 2808/2, Praha 5, o nahlížení do správního spisu sp. zn. S109/2011/DP, ze dne 8.6.2015 bez žalobce jako účastníka řízení. Žalovanému **se současně nařizuje**, aby vše, co je či se stane součástí spisu vedeného v řízení sp. zn. V0140/2015/NH, bylo žalobci bez odkladu zpřístupňováno k nahlédnutí.

III. Ve zbytku se žaloba **zamítá.**

IV. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

V. Žalovaný je **povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 15 342 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Petra Přecechtěla, advokáta, BBH, advokátní kancelář, s.r.o., se sídlem Praha 1, Klimentská 1207/10.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který má podle žalobních tvrzení spočívat ve vedení paralelního řízení o žádosti třetí osoby o nahlížení do spisu správního řízení, jehož jediným účastníkem je žalobce.

I. Podstata věci

Žalovaný vede se žalobcem jako s jediným účastníkem správní řízení pro podezření ze zneužití dominantního postavení pod sp. zn. S109/2011/DP. Společnost Vodafone Czech Republic a.s. (dále jen „třetí osoba“) dne 8.6.2015 podala žádost o nahlížení do správního spisu sp. zn. S109/2011/DP. Žalovaný vede o žádosti o nahlížení do spisu formálně samostatné správní řízení pod sp. zn. V0140/2015/NH, jehož účastníkem není žalobce. Ten proti postupu žalovaného brojí žalobou na ochranu před nezákonným zásahem.

II. Shrnutí žaloby

Žalobce spatřuje nezákonnost zásahu žalovaného zejména v tom, že žalovaný nepřibral žalobce za účastníka separátního řízení (sp. zn. V0140/2015/NH) o žádosti třetí osoby o nahlížení do spisu sp. zn. S109/2011/DP. Třetí osoba je konkurentem žalobce a pokud by jí žalovaný umožnil do správního spisu nahlédnout, znamenalo by to zásah do práv žalobce. Podle žalobce se ve správním spisu sp. zn. S109/2011/DP nachází nejen velké množství dokumentů a informací týkajících se obchodní činnosti žalobce a jeho procesního postupu v rámci řízení, které sice nemusí naplňovat všechny zákonné znaky obchodního tajemství, ale přesto by jejich zpřístupněním třetím osobám (tím spíše přímým konkurentům) mohl být žalobce poškozen.

Žalobce tedy navrhuje, aby zdejší soud určil nezákonnost postupu žalovaného při vyřizování žádosti třetí osoby, aby zdejší soud zakázal žalovanému vést správní řízení V0140/2015/NH bez žalobce jako účastníka řízení a aby zdejší soud zakázal žalovanému umožnit třetí osobě nahlížet do správního spisu sp. zn. S109/2011/DP.

III. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

Podle žalovaného je žaloba podána opožděně, neboť dne 18.8.2015 si žalobce vlastním fotoaparátem pořídil v rámci nahlížení do spisu sp. zn. S109/2011/DP fotografie dokumentů č.l. 7979 – 8084. Žalobce si tedy také pořídil fotografii kopie usnesení založeného ve spisu na č.l. 8004 – 8010, kterým byl odepřen přístup třetí osobě do spisu sp. zn. S109/2011/DP.

K omezení přístupu žalobce ke spisu sp. zn. V0140/2015/NH žalovaný uvádí, že všem „přidruženým agendám“ k „hlavnímu“ řízení je přidělována samostatná spisová značka a přidružený spis je i fyzicky veden odděleně od hlavního spisu. Podle žalovaného tento postup směřuje k zachování procesní ekonomie a zabránění průtahů, kterými mohou hlavní meritorní řízení nechtěně zatěžovat nejen sami jeho účastníci, ale i třetí osoby, kromě toho jsou dokumenty týkající se přidružených agend průběžně vkládány i do spisu hlavního meritorního řízení. Postupným vkládáním kopií z vedlejšího spisu do spisu hlavního jsou bezezbytku ochráněna práva žalobce, který v hlavním spisu vidí kopie všech dokumentů a k jejich originálům má přístup prostřednictvím nahlížení do spisu sp. zn. V140/2015/NH. Podle žalovaného je v úvodu spisového přehledu hlavního spisu sp. zn. S109/2011/DP uveden výčet spisových značek všech souvisejících řízení a žalobce coby jeho účastník tak má okamžitý přehled o tom, že se žalovaný zabývá i „přidruženou agendou.“ Žalobce coby účastník „hlavního meritorního řízení“ podle žalovaného neztrácí pozici účastnictví ani ve vztahu k vedlejšímu řízení o žádosti třetí osoby o nahlédnutí do spisu. Zamítavé usnesení o žádosti o nahlížení do spisu se dle § 38 odst. 5 zákona č. 500/2004, správní řád (dále jen „správní řád“), se doručuje pouze žadateli, tj. třetí osobě, v případě povolení nahlížení pak žádný formální dokument vydáván není a nahlížení je fakticky umožněno. Žádné procesní právo žalobce nebylo podle žalovaného opomenuto, neboť žalobce dostal prostor pro vyjádření svého stanoviska, obav, připomínek a právních zájmů „ve druhé fázi posouzení“ žádosti třetí osoby o nahlížení do správního spisu dle § 38 odst. 2 správního řádu.

Žaloba je tedy podle žalobce nejen opožděná, ale rovněž nedůvodná; proto žalovaný navrhuje, aby zdejší soud žalobu jako opožděnou odmítl, případně ji jako nedůvodnou zamítl.

IV. Posouzení věci

Zdejší soud posuzoval nejprve to, zda je v této věci dán dostatek legitimace aktivní i pasivní podle § 82 a § 83 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), a dodržena lhůta pro podání žaloby (§ 84 s.ř.s.); teprve v případě dostatku aktivní a pasivní legitimace a dodržení lhůty se mohl zabývat dalšími podmínkami pro řízení ve věci podávanými z § 82 s.ř.s. a následně meritorním posouzením.

Aktivní legitimace (§ 82 s.ř.s.) svědčí každému, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech zásahem správního orgánu. Určující skutečností pro vyslovení závěru o existenci aktivní legitimace na straně žalobce je tedy fakt tvrzení přímého zkrácení na právech zásahem správního orgánu, nikoli skutečnost, že k přímému zásahu do práv žalobce skutečně došlo (to již je otázkou pro posouzení žaloby ve věci samé). Přímé zkrácení na právech je ze strany žalobce jasně tvrzeno a argumentováno. Tato podmínka řízení je tedy splněna.

Pokud jde o legitimaci pasivní, § 83 s.ř.s. stanoví, že žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah. Tu je nepochybně správním orgánem žalovaný; jeho identifikace není spornou, spornou není ani skutečnost, že jde o správní orgán. I tato podmínka řízení je tedy splněna.

Pokud jde o podmínku včasnosti žaloby podávanou z § 84 odst. 1 s.ř.s. (při jejím nedostatku by musela být žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. b/ s.ř.s., a tedy touto otázkou je také třeba se zabývat předtím, než soud přistoupí k meritornímu posouzení žaloby), i ta je podle zdejšího soudu splněna. Podle § 84 odst. 1 s.ř.s. musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. Ze spisového soupisu, jak byl předložen žalovaným, vyplývá, že žalovaný listiny z „vedlejšího řízení“ o žádosti třetí osoby do „hlavního spisu“ v reálném čase nezakládal. Většinu listin žalovaný do „hlavního spisu“ založil se zpožděním až dne 6.5.2016, včetně kupř. samotné žádosti třetí osoby o nahlížení do spisu, která byla žalovanému doručena již dne 8.5.2015. Jedinými listinami, ohledně nichž lze mít za to, že byly do „hlavního spisu“ založeny v čase jejich vyhotovení (průběžně), jsou „Kopie usnesení o nahlížení do spisu“ (č. j. 17409/2015/830), „Kopie z sp. zn. V0140/2015: Žádost o vyznačení obchodního tajemství v rozkladu“ (č. j. 19845/2016/830) a „Kopie z sp. zn. V0140/2015: Vyjádření společnosti Vodafone Czech Republic a.s. k vyznačení obchodního tajemství“ (č. j. 21338/2016/830). Nemůže tudíž obstát tvrzení žalovaného, na němž je pak argumentace ohledně opožděnosti žaloby vystavěna, že dokumenty z „přidružených agend“ byly do spisu „hlavního řízení“ vkládány průběžně. Především však žalobce brojí proti takovému druhu zásahu žalovaného, který je třeba pokládat za trvající – a tedy nyní ještě neukončený; žalobcem tvrzený zásah má probíhat od podání žádosti o nahlížení do spisu třetí osobou až do případného „rozhodnutí“ žalovaného o této žádosti, resp. až do okamžiku, kdy žalovaný začne vkládat všechny listiny z řízení o žádosti o nahlížení do spisu právě do toho spisu, do něhož je žádáno nahlédnout, v čase jejich vyhotovení (průběžně). Žaloba proti stále trvajícím zásahům nemůže být žalobou opožděnou.

Za této situace se zdejší soud zabýval otázkou přípustnosti žaloby. Podle § 85 s.ř.s. je žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný. Má-li v nyní posuzované věci žalobce za to, že žalovaný porušil procesní práva žalobce v souvislosti se samotným vedením „vedlejšího řízení“ (v něm je veden „vedlejší spis“), bylo by lze formálně argumentovat v tom směru, že žalobce má možnost domáhat se ochrany prostřednictvím žaloby proti rozhodnutí v hlavním řízení vedeném pod sp. zn. S109/2011/DP, bude-li takové rozhodnutí ve věci samé vydáno a půjde-li o rozhodnutí pro žalobce nepříznivé. Materiálně by se však žalobce podle zdejšího soudu stěžil svého práva i v případě budoucího soudního přezkumu rozhodnutí ve věci samé (bylo-li by vydáno a dokonce i bylo-li by pro žalobce nepříznivé)

domohl. I kdyby totiž obdobnou námitkou proti rozhodnutí žalovaného ve věci samé (ve věci sp. zn. S109/2011/DP, bylo-li by pro něj nepříznivé rozhodnutí v budoucnu v tomto správním řízení vydáno) žalobce brojil a i kdyby mu dal soud v této argumentaci zapravdu, nemuselo by to přivodit důvodnost žaloby, jež by se promítla ve zrušení rozhodnutí ve věci samé. Nikoli každé procesní pochybení v průběhu správního řízení je totiž důvodem ke zrušení rozhodnutí správního orgánu vydaného ve věci samé; tím je pouze procesní pochybení s vlivem na zákonnost rozhodnutí ve věci samé. Případné procesní pochybení související s „vedlejším řízením“ (a vedením „vedlejšího spisu“) pod sp. zn. V0140/2015/NH by totiž nemuselo mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé. Pak tedy zdejší soud dovozuje, že v případě odmítnutí žaloby v této části pro nepřipustnost podle § 85 s.ř.s. by byla dána mezera v reálné soudní ochraně žalobce. Žalobu v nyní posuzované věci proto zdejší soud pokládá za přípustnou.

Za tohoto stavu se zdejší soud zaměřil na posouzení otázky, zda se v daném případě vůbec může pojmově jednat o nezákonný zásah, kterým by žalobce mohl být na svých právech zkrácen ve smyslu § 82 s.ř.s. Touto otázkou se však zdejší soud již musel zabývat v rámci úvah o věci samé. Jak totiž uvedl Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 20.9.2006 v právní věci sp. zn. 3 Aps 4/2005 a následně v bohaté konstantní judikatuře navazující, „...závěr o tom, zda se skutečně jednalo o nezákonný zásah, je již závěrem hmotněprávním, dle něhož je posouzena důvodnost žaloby...“. Shodně se pak vyslovil i rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 16.12.2008 v právní věci sp. zn. 8 Aps 6/2007, když uvedl, že „...posouzení, zda úkon správního orgánu může být pojmově nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením ve smyslu § 82 s.ř.s., je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoli otázkou existence podmínek řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s....“; věcně shodně Nejvyšší správní soud judikoval i v dalších rozsudcích, např. v rozsudcích ze dne 14.2.2006 v právní věci sp. zn. 1 Afs 40/2005 nebo ze dne 19.9.2007 v právní věci sp. zn. 9 Aps 1/2007. Z právě uvedeného tedy plyne, že pokud by zdejší soud dospěl k závěru, že se nejedná o nezákonný zásah ve smyslu § 82 s.ř.s., nemohl by žalobu odmítnout, nejvýše by ji mohl zamítnout (jako nedůvodnou).

Pojem zásah (ve významu § 82 s.ř.s.) není definován žádným ustanovením s.ř.s. ani jiného právního předpisu. Zdejší soud tedy na základě obecně uznávaných doktrinálních východisek (srov. např. Hendrych, D. a kol., Správní právo, Obecná část, 5. vydání, Praha, C.H.Beck 2003, str. 178 a násl.) a předchozí rozhodovací praxe Ústavního soudu (srov. např. nález v právní věci sp. zn. I. ÚS 512/02 ze dne 20.11.2002, usnesení v právní věci sp. zn. I. ÚS 422/99 ze dne 8.12.1999) a Nejvyššího správní soudu (usnesení rozšířeného senátu ve věci sp. zn. 2 Afs 144/2004 ze dne 31.8.2005, rozsudky v právních věcech sp. zn. 3 As 52/2003 ze dne 1.12.2004, 2 Aps 1/2005 ze dne 17.3.2005, 2 Aps 3/2004 ze dne 4.8.2005, usnesení v právní věci sp. zn. 2 Afs 144/2004 ze dne 2.11.2005) vyložil pojem zásah (ve smyslu § 82 s.ř.s.) tak, že jím mohou být především aktivní úkony správních orgánů nebo jiných součástí

veřejné správy v rámci výkonu veřejné moci, související s výkonem správní činnosti označované jako „správní dozor“ v nejširším smyslu. Podle přesvědčení zdejšího soudu lze pod pojem zásah (ve významu § 82 s.ř.s.) podřadit i oddělené vedení správního spisu, jak je popsáno v žalobě. Tu je třeba zohlednit zvláštní povahu administrování žádosti o nahlížení do spisu, neboť je-li žádosti vyhověno, pak není vydáváno rozhodnutí, nýbrž žadateli je nahlédnutí pouze fakticky umožněno bez vyhotovení formálního souhlasu správního orgánu; mohla by tedy hypoteticky nastat situace, že do „hlavního spisu“ účastníka správního řízení bude nahlížet třetí osoba bez jakékoli přímé vazby na toto správní řízení a žalobce o této skutečnosti nebude nijak zpraven (a to ani zpětně).

Postup žalovaného, proti němuž žaloba směřuje, tudíž může být zásahem (ve významu § 82 s.ř.s.). Navíc dává zdejší soud zapravdu žalobci v tom, že jde o zásah nezákonný.

Základní premisou úvah zdejšího soudu ohledně nezákonnosti způsobu administrace žádosti o nahlížení do spisu, jak plyne ze souhlasných vyjádření žalobce a žalovaného, je povinnost správního orgánu řádně (zákonně) vést spis. Pokud jde o tuto povinnost, podstatné je, že podle § 17 odst. 1 správního řádu se v každé věci zakládá spis. Každý spis musí být označen spisovou značkou. Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.

Ustanovení § 65 odst. 1 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ukládá povinnost při vyřizování dokumentů všechny dokumenty týkající se téže věci spojit ve spis.

„Věcí“, v níž se zakládá „spis“, tu je „věc“ spočívající v „podezření ze zneužití dominantního postavení žalobcem“, pro které je vedeno „správní řízení sp. zn. S109/2011/DP“; v takto vymezené věci je tedy žalovaný podle § 17 odst. 1 správního řádu povinen založit jediný spis a vkládat do něj vše (a v jakékoli formě – listinné i elektronické), co se k takto vymezené věci vztahuje. Listinami, popř. záznamy na elektronických médiích, vztahujícími se k věci jsou přitom jak veškeré důkazní prostředky, které v souvislosti s podezřením ze zneužití dominantního postavení shromáždil žalovaný, tak veškeré listiny kompletně dokládající procesní postup žalovaného v samotném správním řízení, což dokládá výslednou celkovou „procesní stopu“ postupu žalovaného ve věci samé. Správní spis tedy nutně tvoří všechny dokumenty týkající se téže věci (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.3.2010 v právní věci sp. zn. 1 Afs 58/2009), a to bez ohledu na to, zda a nakolik budou v rámci konečného hodnocení věci využity, a bez ohledu na to, zda je pro hodnocení věci žalovaný bude pokládat za relevantní či nikoli.

Jestliže by tedy žalovaný ve správním řízení postupoval tak, že by ze spisu, jenž ve správním řízení vede, vyčleňoval či do něj nezařazoval listiny či záznamy na elektronických nosičích, které sám svojí činností anebo od jiných osob na základě výzev či od jiných osob *ex privata industria* získal v rámci jakékoli administrativní procedury (ať už ve správním řízení či před jeho zahájením ve fázi předběžného šetření) související s věcí do své dispozice, a tyto zneprístupňoval (nevztahuje-li se na jejich obsah jakákoli zákonem výslovně předvídaná výlučka z jejich zpřístupnění coby součásti správního spisu), jednalo by se o postup nezákonný. Nemůže být pod právní ochranou postup, který je založen na diskreci správního orgánu ohledně zařazení konkrétní listiny či záznamu na elektronickém nosiči, který bezprostředně vznikl či který se do dispozice správního orgánu dostal v souvislosti s postupem tohoto správního orgánu v rámci jeho působnosti.

K procesnímu postupu při vyřizování žádosti třetí osoby o nahlédnutí do spisu správního řízení S109/2011/DP (jednalo se o totéž správní řízení jako v nyní posuzované věci, tedy věc téhož žalobce a téhož žalovaného) se již zdejší soud vyjádřil v rozsudku ze dne 10.9.2015, č. j. 62 Af 8/2014-144 (kasační stížnost byla zamítnuta rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 22.3.2016, č.j. 2 As 241/2015-39), přitom na svých postojích nemá důvodu ničeho měnit ani nyní.

Pro žalovaného může být z pohledu snazší procesní administrace vhodnější vést listiny týkající se žádostí o nahlížení do správních spisů „pro přehlednost“ v rámci těchto spisů odděleně (popř. souběžně pořídit jejich kopie a tak žádost o nahlédnutí do spisu snáze administrovat bez reálného zdržení postupu v řízení ve věci samé), to však nic nemění na tom, že informace o tom, kdo, kdy a z jakých důvodů hodlal nahlédnout do správního spisu v rámci správního řízení a zda a z jakých důvodů mu to bylo či nebylo umožněno (včetně toho, jaké dokumenty z nahlédnutí do spisu pořídil či jaké dokumenty do něj případně vnesl), jsou též součástí kompletní „procesní stopy“ vedení správního řízení (ve věci samé). Nadto právo žalobce coby účastníka správního řízení na průběžnou (a to vždy naprosto aktuální) informaci o tom, kdo, kdy a z jakých důvodů pokládal za potřebné do spisu týkajícího se „výhradně“ žalobcovy věci nahlížet („výhradnost“ je tu dána tím, že v řízení jde pouze o to, zda se „výhradně“ žalobce dopustil správního deliktu či nikoli) a zda a v jakém rozsahu mu to bylo umožněno, musí být součástí práva žalobce na informační sebeurčení, a to v reálném čase (průběžně po dobu celého správního řízení), a to tím spíše, kdy žalobce je povinen ve správním řízení coby jeho účastník žalovanému poskytovat značné množství podkladů, jež jistě mohou mít obchodně citlivou povahu.

Přestože žádost o nahlédnutí do spisu osobou odlišnou od účastníka správního řízení (§ 38 odst. 2 správního řádu) v době běžícího správního řízení a její vyřizování lze pokládat za dílčí, relativně samostatnou administrativní proceduru, jež se může promítnout i ve formálním oddělení listin od zbylého obsahu správního spisu (a v rozhodnutí, jež je doručováno pouze žadateli, nebude-li žádosti vyhověno, popř.

v samostatné proceduře po podání rozkladu žadatelem proti rozhodnutí o nevyhovění žádosti o nahlédnutí do spisu), jde stále o dílčí proceduru (dílčí řízení vedené se žadatelem o nahlédnutí do spisu) uvnitř běžícího správního řízení ve věci samé, jež musí být ve spisu správního řízení (ve věci samé) ihned (průběžně) a bez výjimky kompletně zachycena. Vyřizování žádosti třetí osoby o nahlédnutí do správního spisu vedeného ve věci samé (tu do spisu sp. zn. S109/2011/DP) tedy není samostatnou věcí, jež by mohla být vedena pod samostatným tzv. „vedlejším spisem“, do něhož by účastník řízení (tu žalobce) neměl trvalý a přímý přístup podle § 38 odst. 1 správního řádu, nebo by o vedení tohoto spisu a o jeho obsahu neměl přesné povědomí.

Žalovaný si byl shora uvedených limitů vedení separátního spisu o žádosti třetí osoby dle svého vyjádření vědom. Podstatné však je, zda se závěry rozsudku zdejšího soudu ze dne 10.9.2015, č.j. 62 Af 8/2014-144, potažmo rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22.3.2016, č. j. 2 As 241/2015-39, skutečně řídil.

Jak již zdejší soud dovodil při posuzování včasnosti žaloby v nyní posuzované věci, listiny související se žádostí třetí osoby o nahlížení do spisu sp. zn. S109/2011/DP nebyly do „hlavního spisu“ sp. zn. S109/2011/DP vkládány průběžně. Ze sdělení žalovaného třetí osobě ze dne 16.6.2015, č.j. ÚOHS-V0140/2015/NH-14470/2015/830/JNo, zdejšímu soudu může plynout, že žalovaný původně zamýšlel administrovat žádost třetí osoby řádně a zákonně, tj. coby součást správního řízení sp. zn. S109/2011/DP, tj. i coby řádnou součást správního spisu vedeného ve věci samé (v pojetí žalovaného „hlavního spisu“), z vedeného „vedlejšího spisu“ sp. zn. V0140/2015/NH o žádosti třetí osoby však již není zřejmé, proč tak žalovaný nakonec neučinil a proč do „hlavního spisu“ následně se zpožděním vkládal pouze kopie listin souvisejících se žádostí třetí osoby o nahlížení do spisu sp. zn. S109/2011/DP. „Vedlejší spis“ o žádosti třetí osoby V0140/2015/NH obsahuje mimo jiné sdělení třetí osoby („Vyznačení obchodního tajemství“) ze dne 23.6.2015, ve kterém třetí osoba brojí proti tomu, aby její žádost o nahlížení do spisu sp. zn. S109/2011/DP a související podklady byly součástí hlavního spisu sp. zn. S109/2011/DP (jde podle zdejšího soudu o požadavek absurdní, jenž pouze dokládá neúnosnost postupu žalovaného, jenž může vyústit ve stav, kdy osoba, která žalovanému pod hrozbou pořádkové pokuty sděluje řadu informací nepochybně citlivé povahy, by neměla ani vědět o tom, že tyto informace mohou být zpřístupněny jiné osobě, *nota bene* konkurentovi), ze způsobu žurnalizace spisu sp. zn. S109/2011/DP, konkrétně z časové souslednosti vyhotovení listin navazujících na žádost třetí osoby o nahlédnutí do spisu a zmiňovaného sdělení třetí osoby ze dne 23.6.2015, ovšem zdejšímu soudu neplyne, že by to bylo právě sdělení třetí osoby ze dne 23.6.2015, na základě kterého žalovaný vedl řízení o žádosti odděleně od spisu sp. zn. S109/2011/DP. Bez ohledu na motivy žalovaného je však zřejmé, že žalovaný nepostupoval zákonně, když žádost třetí osoby o nahlížení do spisu a navazující listiny žurnalizoval v samostatném spisu sp. zn. V0140/2015/NH bez toho, že by se v čase jejich vyhotovení staly trvalou a nezměnitelnou součástí spisu sp. zn. S109/2011/DP.

Skutečnost, že spis sp. zn. V0140/2015/NH byl bez bližší specifikace uveden mezi dalšími devíti „souvisejícími spisy“ ve spisovém přehledu vázícím se k věci sp. zn. S109/2011/DP na uvedeném závěru zdejšího soudu nemůže nic změnit; naopak tím hůře, neboť z toho plyne, že žalovaný vede dalších osm „vedlejších spisů“, ohledně nichž není najisto postaveno, co je jejich obsahem, a ohledně nichž nemusí být garantováno, že do nich má žalobce trvalý a přímý přístup podle § 38 odst. 1 správního řádu. Spisová značka „V0140/2015/NH“ uvedená v záhlaví spisového přehledu vázícího se k věci sp. zn. S109/2011/DP nemohla bez dalšího žalobci indikovat, že třetí osoba žádá o nahlédnutí do spisu, a to tím spíše, je-li žalobce jediným účastníkem řízení sp. zn. S109/2011/DP. Tu stojí podle zdejšího soudu za povšimnutí také skutečnost, že zatímco kopie dokumentů souvisejících se žádostí třetí osoby žurnalizované v „hlavním spisu“ sp. zn. S109/2011/DP od 6.5.2016 jsou svým označením ve spisovém soupisu odlišeny („Kopie z sp. zn. V0140/2015...“), „Kopie usnesení o nahlížení do spisu“ žurnalizovaná v „hlavním spisu“ takto podle označení odlišena není; byť tedy žalobce při nahlížení do „hlavního spisu“, byl-li by velmi obezřetný, formálně mohl zjistit, že ze strany žalovaného je administrována žádost třetí osoby o nahlížení do spisu, materiálně mohl zjištění o aktivitách třetí osoby učinit až po žurnalizaci kopií „zbytku vedlejšího spisu“ ve „spisu hlavním“, resp. po obdržení výzvy žalovaného ze dne 6.5.2016, č.j. ÚOHS-S109/2011/DP-19430/2016/830/JKa, tj. téměř poté, co žalovaný obdržel žádost o nahlížení do spisu od třetí osoby.

Ze shora uvedeného tedy zdejší soud dospívá k závěru, že praxe žalovaného spočívající ve vedení správního řízení sp. zn. V0140/2015/NH o žádosti třetí osoby o nahlédnutí do spisu sp. zn. S109/2011/DP odděleně od správního řízení sp. zn. S109/2011/DP, a tedy i od spisu této spisové značky, je nezákonným zásahem. Proto zdejší soud bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. nezákonnost postupu žalovaného podle části I. petitu návrhu vyslovil a v souladu s částí II. petitu návrhu žalovanému zakázal, aby vedl správní řízení sp. zn. V0140/2015/NH o žádosti třetí osoby o nahlížení do správního spisu sp. zn. S109/2011/DP ze dne 8.6.2015 bez žalobce jako účastníka řízení, a žalovanému nařídil, aby vše, co je či se stane součástí spisu vedeného v řízení sp. zn. V0140/2015/NH, bylo žalobci bez odkladu zpřístupňováno k nahlédnutí. Vyhováním žalobě v těchto částech má zdejší soud za to, že nepřekračuje oprávnění plynoucí z § 87 odst. 2 s.ř.s. a že navíc i naplňuje smysl řízení o tzv. zásahové žalobě podle § 82 a násl. s.ř.s.

Dožadoval-li se žalobce částí II. petitu návrhu též toho, aby bylo žalovanému zakázáno neinformovat žalobce o postupu v řízení o žádosti o nahlédnutí do spisu, v této části zdejší soud žalobci nevyhověl a žalobu podle § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl; „neinformování žalobce“ netřeba zakazovat za situace, kdy informovanost žalobce má být již podle výrokové části II. tohoto rozsudku zajištěna zákazem, aby žalovaný vedl

správní řízení sp. zn. V0140/2015/NH bez žalobce jako účastníka řízení, a příkazem, aby žalovaný vše, co je či se stane součástí spisu vedeného v řízení sp. zn. V0140/2015/NH, žalobci bez odkladu zpřístupnil k nahlédnutí, nikoli však na základě aktivity žalovaného (jak by část II. petitu návrhu mohla být též vykládána), nýbrž samotného žalobce.

Zdejší soud nevyhověl žalobci ani v části III. petitu návrhu a v tomto rozsahu žalobu podle § 87 odst. 3 s.ř.s. zamítl; jestliže se žalobce domáhal autoritativního vyslovení zákazu nahlížení do spisu S109/2011/DP třetí osobou, pak takový jeho požadavek jde nad rámec opatření, jež by mělo být poprávu uloženo žalovanému v souvislosti s nezákonným procesním postupem žalovaného při vyřizování žádosti třetí osoby o nahlédnutí do spisu, navíc by tím zdejší soud zasahoval nikoli do procesního postupu, v němž spatřoval nezákonnost, nýbrž do samotného výsledku vyřízení žádosti třetí osoby o nahlédnutí do spisu. Žalovaný dosud o žádosti třetí osoby nerozhodl (ani žádosti nevyhověl) a samotné posuzování žádosti třetí osoby o nahlédnutí do spisu sp. zn. S109/2011/DP ze strany žalovaného nezákonným zásahem nebylo. Případné nevyhovění žádosti je ze strany třetí osoby napadnutelné žalobou ve správním soudnictví (v režimu § 65 a násl. s.ř.s.), případné vyhovění žádosti ze strany žalovaného je pak napadnutelné žalobcem prostředky soukromoprávní ochrany (proti orgánu veřejné moci), bude-li žalobce toho názoru, že případným vyhověním žádosti, jež nebylo poprávu, způsobil žalovaný žalobci újmu.

V. Náklady řízení

O nákladech řízení účastníků zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Na žalobce zdejší soud nahlíží jako na celkově procesně úspěšného, a proto mu náleží právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému; žádný zvláštní důvod, pro který by mu náhrada neměla být přiznána, zdejší soud neshledal. Za důvodně vynaložené náklady žalobce zdejší soud pokládá náklady na zaplacené soudní poplatky (2 000 Kč za žalobu a 1 000 Kč za návrh na vydání předběžného opatření, kterému soud z podstatné části vyhověl) a na právní zastoupení – tři úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, společně se třemi režijními paušály podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a podání repliky), tj. 3 x 3 100 Kč + 3 x 300 Kč, kromě soudního poplatku vše společně s částkou odpovídající DPH, neboť zástupce žalobce prokázal, že je jejím plátcem, celkem tedy 15 342 Kč. K jejímu zaplacení k rukám zástupce žalobce byla žalovanému stanovena přiměřená lhůta.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího

správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 5. října 2016

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu